



EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 14.2.2014
COM(2014) 79 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET
om statistik som sammanställts enligt förordning (EG) nr 2150/2002 om avfallsstatistik
och om statistikens kvalitet

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om statistik som sammanställts enligt förordning (EG) nr 2150/2002 om avfallsstatistik och om statistikens kvalitet

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	Inledning	3
1.1.	Förordningen om avfallsstatistik.....	3
1.2.	Uppgifternas kvalitet då olika metoder används.....	3
1.3.	Kvalitetskontroll.....	3
2.	Punktlighet och aktualitet.....	4
3.	Fullständighet.....	5
4.	Uppgifternas tillförlitlighet	5
4.1.	Uppgifternas täckning	5
4.2.	Näringsgrensindelning	6
4.3.	Klassificering av avfall	7
5.	Jämförbarhet.....	7
5.1.	Jämförbarhet över tid	7
5.2.	Jämförbarhet mellan länderna	8
6.	Belastningen på företagen	8
7.	Ändringen av förordningen om avfallsstatistik.....	9
8.	Vad har uppnåtts och hur ser framtiden ut?	10

1. INLEDNING

1.1. Förordningen om avfallsstatistik

Enligt artikel 8.1 i Europaparlamentets och rådets förordning nr 2150/2002 av den 25 november 2002 om avfallsstatistik¹ (nedan kallad "förordningen") ska kommissionen vart tredje år överlämna en rapport om tillämpningen av denna förordning till Europaparlamentet och rådet (efter den första rapporten som skulle överlämnas fem år efter det att förordningen trätt i kraft). Den första rapporten offentliggjordes 2008² och den andra 2011³.

Enligt avsnitt 7.3 i bilagorna I och II till förordningen ska kommissionen foga medlemsländernas kvalitetsrapporter till den rapport som anges i artikel 8. Rapporterna finns på Circabc:

<https://circabc.europa.eu/w/browse/9a7ac3a5-2f59-46b8-b90c-95cd7283ec22>

Den här rapporten omfattar 27 EU-länder och tar hänsyn till resultaten från den senaste uppgiftsinlämningen i juni 2012 för referensåret 2010. Det beskriver också genomförandet av de reviderade bilagorna till förordningen om avfallsstatistik, tillämplig för referensåret 2010.

1.2. Uppgifternas kvalitet då olika metoder används

I förordningen definieras vilka uppgifter som ska lämnas och vilken kvalitet de ska ha, men ingen särskild metod föreskrivs för hur avfallsstatistiken ska upprättas, och det sker därför genom olika metoder. Medlemsländerna har därmed kunnat behålla sina system för uppgiftsinsamling och endast behövt göra mycket små förändringar för att uppfylla kraven i förordningen.

För att minimera effekterna av olika tillvägagångssätt, samarbetar Eurostat och medlemsländerna för att närma metoderna till varandra och förbättra kvaliteten på uppgifterna. Ett viktigt steg i denna riktning är ett nytt sätt att enas om standardiserade kontroller av datavalidering som började användas i september 2013.

I sina kvalitetsrapporter beskriver medlemsländerna sina uppgifter med hjälp av de kvalitetsfaktorer som vanligen används i det europeiska statistiksystemet⁴ och som fastställs i förordning (EG) nr 1445/2005 om kvaliteten på avfallsstatistik⁵.

1.3. Kvalitetskontroll

Sedan den första uppgiftsinlämningen 2006 har Eurostat inrättat ett effektivt system för kvalitetskontroll i två steg. Det första steget är en snabb bedömning av uppgifterna och kvalitetsrapporterna. Sedan skickas en bedömningsrapport till länderna senast två månader efter att tidsfristen för rapportering löpt ut.

¹ EGT L 332, 9.12.2002, s. 1.

² KOM(2008) 355 slutlig, 13.6.2008.

³ KOM(2011) 131 slutlig, 17.3.2011.

⁴ Eurostats webbplats om kvalitet:

http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page?_pageid=2273.1_2273_47140765&_dad=portal&_schema=PORTAL.

⁵ EUT L 229, 6.9.2005, s. 6.

I detta skede handlar valideringen av uppgifterna huvudsakligen om nya uppgifters samstämmighet och utvecklingen över tid. Analysen görs på mycket aggregerad nivå och syftet är att upptäcka stora brott i serierna.

Det andra steget är en mer ingående validering utan strikt tidsfrist. Då analyserar man uppgifterna på mer detaljerad nivå (t.ex. efter näringsgren eller avfallsslag) och jämför mönster och utveckling mellan länderna. Valideringen omfattar

- jämförelser inom länderna av avfallsgenerering med värden från tidigare år för varje näringsgren,
- jämförelser mellan länderna av uppgifterna för varje näringsgren,
- jämförelser inom länderna av genererat och behandlat avfall för varje avfallsslag,
- korskontroller med avfallsuppgifter som inhämtats i samband med andra rapporteringsskyldigheter, t.ex. övervakningen av efterlevnaden i enlighet med annan avfallslagstiftning.

Eventuella frågor kontrolleras mot ländernas kvalitetsrapporter och återkopplingen på den snabba bedömningen. Detta kan innebära att en andra uppsättning frågor skickas till de berörda länderna.

2. PUNKTLIGHET OCH AKTUALITET

Uppgifterna och kvalitetsrapporterna ska lämnas in senast 18 månader efter referensåret, vilket innebär att inlämningsfristen för referensåret 2010 var den 30 juni 2012. Eurostat har rutiner för övervakning av efterlevnaden, och skickar ofta påminnelser till länderna enligt ett fastställt schema.

I skrivande stund kan efterlevnaden av rapporteringsfristen för referensåret 2010 sammanfattas så här:

- Tretton länder lämnade in dataunderlagen i tid.
- Sex länder lämnade in uppgifterna inom tre veckor efter slutdatum (Cypern, Danmark, Frankrike, Irland, Litauen och Ungern).
- Fyra länder lämnade in uppgifterna i mitten av augusti så att de fortfarande kunde ingå i den första bedömningsomgången (Belgien, Nederländerna, Rumänien och Österrike).
- Fyra länder lämnade in uppgifterna mer än tre månader efter slutdatumet (Grekland, Italien, Lettland och Storbritannien). Uppgifterna lämnades in mellan den 25 oktober (Italien) och den 17 november 2012 (Storbritannien). Grekland och Italien har varit mycket sena med rapporteringen också under tidigare rapporteringsår.

Sammanfattningsvis var punktligheten för 2010 sämre än för 2008 års rapport. Dessutom rapporterade vissa länder preliminära uppgifter och gjorde stora ändringar flera månader efter slutdatum, vilket krävde en ny validering och fördröjde offentliggörandet. Enligt länderna orsakade genomförandet av de senaste ändringarna av förordningen under 2010 inga

allvarliga problem och motiverar inte förseningar i rapporteringen. Eurostat tänker vidta åtgärder på lämplig nivå för att uppmana länderna att se över sina produktionsprocesser och leverera uppgifter av god kvalitet inom de fastställda tidsfristerna.

– *Offentliggörande*

Uppgifterna om avfallsgenerering och avfallsbehandling publicerades i Eurostats databas den 1 oktober 2012. Omfattande uppdateringar till följd av förseningar eller korrigering av uppgifter gjordes i november 2012, mars 2013 och juli 2013.

3. FULLSTÄNDIGHET

Ett fullständigt dataunderlag är mycket viktigt för framställningen av EU:s aggregat. Ofullständiga uppgifter begränsar tolkningen av avfallsstatistiken och dess informationsvärde. Fullständighet mäts som antalet tomma celler som är markerade som saknade med hjälp av en m-flagga.

Vid den första rapporteringsomgången för referensåret 2004 lämnade sex av de 27 EU-länderna fullständiga dataunderlag om avfallsgenerering som omfattade alla avfallsslag och alla näringsgrenar. 21 medlemsländer lämnade in dataunderlag med vissa luckor. Sammantaget uppgick andelen saknade värden om avfallsgenerering till ca 9 procent av de begärda uppgifterna.

Under årens har uppgifterna blivit mycket mer fullständiga. Mellan 2006 och 2010 uppgick andelen saknade värden till 2–3 procent av de begärda uppgifterna. När det gäller uppgifterna om *avfallsbehandling*, uppgick andelen saknade nationella värden till 2.5 % under referensåret 2004 och minskade stadigt fram till 2008, då alla länder lämnade in fullständiga uppgifter om hanteringen.

I och med översynen av förordningen blev uppgiftskraven för 2010 om avfallsbehandling mer omfattande på grund av den detaljerade uppdelningen i avfallsslag och den nya kategorin ”återfyllnad”. Resultatet blev att fem av de 27 medlemsländerna rapporterade saknade uppgifter för 2010 och 3,4 procent av uppgifterna om avfallsbehandling betraktades som saknade. Mer än hälften av de saknade värdena (1,9 procent) gällde den nya kategorin ”återfyllnad”.

Det har blivit enklare för medlemsländerna att rapportera statistik till Eurostat tack vare webbformulären i Eurostats dataportal eDamis. Datainsamlingen uppfyller nu också helt och hållet SDMX-standarden.

4. UPPGIFTERNAS TILLFÖRLITLIGHET

4.1. Uppgifternas täckning

Syftet med förordningen är att ta fram avfallsstatistik i enlighet med tillämpningsområdet för direktiv 2008/98/EG (ramdirektivet om avfall)⁶. Statistik om avfallsgenerering måste sammanställas för alla näringsgrenar och för hushållen och även omfatta avfall som härrör från återvinning och bortskaffande, även kallat sekundärt avfall. Statistiken ska också omfatta

⁶ EUT L 312, 22.11.2008, s. 3.

avfall från små företag (med färre än tio anställda) även om sådana företag i möjligaste mån bör undantas från undersökningar.

Statistik om avfallsbehandling omfattar allt avfall som återvinns eller bortskaffas inom ett land, oberoende av var det kommer ifrån. Förordningen avser insamling av uppgifter om avfallets slutdestination. Förberedande åtgärder täcks inte.

– Fel och skillnader i uppgifternas täckning

De flesta konstaterade täckningsfel beror på

- skillnaden mellan avfall och sådant som inte är avfall och skillnader i tillämpningen av definitionerna
- olika metoder och prioriteringar i medlemsländernas avfallshantering och avfallsstatistik
- sektorspecifika täckningsproblem (t.ex. förmodad undertäckning av bygg- och rivningsavfall i vissa länder).

Skillnader i täckning antas vara störst på följande områden:

- Täckningen av avfall från utvinningsindustrin (avfall från utvinning av metall) verkar ha mycket stor inverkan på avfallsstatistiken. De största skillnaderna mellan olika länder beror på täckningen av jordlager, dvs. naturliga ämnen som tas bort för att komma åt malmen, och avfall från utvinningsindustrin som hanteras vid gruvanläggningen.
- Skillnaden mellan avfall och biprodukter har en betydande inverkan på avfallsmängderna i Nace A (jordbruk, skogsbruk och fiske) och Nace C (tillverkning), särskilt för avfallsslagen träavfall och animaliskt och vegetabiliskt avfall och troligen också för slagg från metallproduktion.
- Skillnaderna i avfallsgenerering inom Nace F (byggverksamhet) tyder på skillnader i uppgifternas täckning.
- Flera länder kunde inte lämna några uppgifter om den nya kategorin för avfallsbehandling "återfyllnad". Men de flesta uppgav att de arbetade på lösningar för nästa uppgiftsinlämning.

Det är svårt att bedöma vilken generell effekt täckningsfelen har. Täckningsfel kan leda till både under- och överskattningar. Effekten antas vara störst för mineralavfall från Nace B (utvinning av mineral) och Nace F (byggverksamhet). Det är en av orsakerna till att dessa avfallskategorier är undantagna från indikatorerna för avfallsgenerering och återfyllnad som baseras på förordningen.

4.2. Näringsgrensindelning

I förordningen föreskrivs att medlemsländerna ska dela upp uppgifterna efter 19 avfallsgenererande verksamheter (18 näringsgrenar och hushåll). Näringsgrenarna ska delas in enligt EU:s statistiska näringsgrensindelning (Nace). En korrekt uppdelning på olika avfallsgenererande verksamheter krävs för att

- avfallsmängderna per sektor ska vara jämförbara, och
- avfallsstatistiken ska överensstämma med företagsstatistiken.

Hur avfall delas upp efter avfallsgenererande sektor beror på vilka insamlingsmetoder och statistiska enheter som använts. Genom att använda företagsregister för att samla in uppgifterna kan man säkra bästa möjliga jämförbarhet och samstämmighet. Enligt förordningen kan man använda antingen lokala eller statistiska enheter för att sammanställa uppgifterna. Det kommer därför att finnas skillnader i ländernas uppdelning av avfall även om bestämmelserna i förordningen tillämpas korrekt. Problemet är inte unikt för avfallsstatistik, utan finns också på andra statistikområden som avser ekonomisk verksamhet.

Uppdelningsfelen anses inte ha någon större inverkan på avfallsstatistikens kvalitet. Risken för felaktig uppdelning är större i länder där uppgifterna om avfallsgenerering härleds indirekt från uppgifter om avfallsbehandling. Det beror på att uppgifterna om avfallsgenererande företag eller näringsgren enbart kommer från sekundära källor (t.ex. de som samlar in eller behandlar avfall) eller måste härledas på annat sätt (t.ex. genom modeller eller genom att man använder den europeiska avfallsförteckningen⁷, som innehåller uppgifter om avfallets ursprung). Användning av administrativa uppgifter kan också leda till en felaktig uppdelning om rapporteringsenheterna i det administrativa datasystemet inte överensstämmer med definitionen av statistiska enheter i förordningen.

4.3. Klassificering av avfall

Förordningen innehåller en uppdelning i avfallsslag i enlighet med statistiknomenklaturen för avfall (EAK-statistik), men föreskriver ingen särskild klassificering för uppgiftsinsamling. Länderna får använda valfri avfallsklassificering förutsatt att de uppfyller format- och kvalitetskraven.

De flesta länder samlar in uppgifter i enlighet med den europeiska avfallsförteckningen, som innehåller 839 typer av avfall. Trots vissa problem med tillämpningen av avfallsförteckningen ger den utbredda användningen av klassificeringen en hög grad av jämförbarhet. Klassificeringsfelen antas inte ha någon större inverkan på uppgifternas tillförlitlighet.

5. JÄMFÖRBARHET

5.1. Jämförbarhet över tid

Nu när den fjärde rapporteringsomgången är avslutad går det att göra en bättre bedömning av uppgifternas jämförbarhet över tid.

Genom Eurostats system för datavalidering kan man identifiera och korrigera eller förklara brott i tidsserierna. Dessutom har ländernas kvalitetsrapporter konstaterats vara användbara för att övervaka metodändringar och effekten av dem i medlemsländerna.

Utvärderingen av ländernas kvalitetsrapporter visar att nästan alla länder i stor omfattning har modifierat sina strategier för avfallsstatistik sedan 2004. De flesta länder fortsätter att förbättra uppgiftsinsamlingen (t.ex. genom att täcka uppgiftsluckor och förbättra täckningen) och metodernas effektivitet.

⁷ Beslut 2000/532/EG om avfallsförteckningen, EGT L 226, 6.9.2000, s. 3.

År 2010 uppgick den totala avfallsgenereringen i de 27 EU-länderna till 2,50 miljarder ton. Det var en mycket liten ökning på 0,3 % eller 8 miljoner ton jämfört med föregående referensår. Stora förändringar i vissa näringsgrenar tog ut varandra om man ser till den totala avfallsgenereringen i alla sektorer.

Tidsserierna i de flesta länder är enhetliga. Stora förändringar i den totala avfallsgenereringen i vissa länder kan bero på en reell utveckling (t.ex. i Finland och Sverige), ändringar i datainsamlingssystemet (t.ex. i Belgien, Danmark och Österrike) eller en kombination av båda (i Storbritannien).

I Sverige och Finland ökade avfallsgenereringen enormt mellan 2008 och 2010 med 31 miljoner ton (37 %) respektive 23 miljoner ton (28 %) på grund av en ökad utvinning av malm inom gruvsektorn.

I Danmark och Österrike berodde de större brotten i tidsserierna mellan 2008 och 2010 på genomgripande förändringar i datainsamlingssystemen. I Danmark ersattes ISAG-systemet 2010 av ett nytt datasystem om avfall som är helt förenligt med EU:s klassificeringar. Resultatet blev att den totala rapporterade avfallsmängden var 38 % högre än föregående år. I Österrike, som har infört ett elektroniskt datahanteringssystem för avfall, var trenden den motsatta. Den rapporterade avfallsgenereringen minskade med 38 % jämfört med året innan. Det berodde delvis på att man tagit bort biprodukter från rapporteringen och delvis på luckor i täckningen som måste åtgärdas i framtiden. Belgien rapporterar att avfallsgenereringen ökat med 29 % mellan 2008 och 2010. Det beror framförallt på nya metoder för uppgiftsinsamling (t.ex. bättre täckning av sekundärt avfall).

Storbritannien rapporterar en enorm avfallsminskning från gruvsektorn. Avfallet har minskat med 63 miljoner ton (73 %), främst av metodologiska skäl (anpassning av föråldrade faktorer för den modellbaserade beräkningen), men troligen beror minskningen också på den ekonomiska nedgången i gruvsektorn.

5.2. Jämförbarhet mellan länderna

Tack vare gemensamma definitioner och klassificeringar är det ganska lätt att jämföra uppgifterna mellan länderna för de flesta näringsgrenar och avfallstyper. Det har blivit lättare att förklara skillnaderna mellan länderna när det gäller den totala mängd som genererats och behandlats.

Men det finns fortfarande stora problem med skillnader i uppgifternas täckning (se punkt 4.1). Problemen tas bland annat upp i workshoppar där man diskuterar med länderna om det är möjligt att harmonisera uppgifternas täckning. En workshop om gruvavfall hölls i oktober 2011 och en om bygg- och rivningsavfall i oktober 2012. Ytterligare en workshop om uppgiftsvalidering hölls i september 2013 som ett första steg mot att fastställa gemensamma standarder för validering. Jämförbarheten förbättras också stadigt genom en grundlig analys av uppgifterna, bl.a. med hjälp av branschspecifika indikatorer.

6. BELASTNINGEN PÅ FÖRETAGEN

Enligt förordningen ska medlemsländerna begränsa svarsbördan genom att ge tillgång till administrativa uppgifter och genom att undanta små företag med färre än tio anställda från undersökningarna, om de inte genererar särskilt stora mängder avfall.

Medlemsländernas kvalitetsrapporter visar att de är medvetna om att bördan bör vara så liten som möjligt. Allt fler länder mäter svarsbördan i form av tidsåtgång och vet därför hur lång tid det tar i genomsnitt att fylla i fråge- eller rapporteringsformulär. Tio länder har nu lämnat sådana kvantitativa uppgifter jämfört med sju länder referensåret 2008. Uppgifterna samlades in via frågeformulär eller särskilda studier.

Sju av de tio länderna uppskattade den genomsnittliga tiden för att fylla i fråge- eller rapporteringsformuläret till mellan 20 minuter och tre timmar. En tidsåtgång på över tre timmar rapporterades av Irland, Polen och Sverige. Den längsta tiden rapporterades av Polen (upp till 40 timmar per uppgiftslämnare). Där måste nämligen avfallsinnehavarna under en övergångsperiod lämna in dubbla rapporter (administrativ och statistisk rapportering) tills de statistiska undersökningarna har fasats ut.

Den bästa hjälpen man kan ge företagen är att undvika dubbelrapportering genom att använda administrativa uppgifter och/eller samordna avfallsundersökningar mellan berörda institutioner (statistikmyndigheter, miljöministerier och miljömyndigheter). I femton länder är administrativa uppgifter det huvudsakliga råmaterialet för avfallsstatistik. Andra länder använder administrativa uppgifter som en av flera källor.

Allt fler länder har infört eller planerar att införa elektroniska rapporteringssystem. Elektroniska rapporteringsverktyg för vissa eller alla avfallsuppgifter finns nu i Belgien (Flandern), Danmark, Irland, Litauen, Polen, Slovenien, Storbritannien, Ungern och Österrike.

Undantaget för små företag hanteras på olika sätt. Vissa länder täcker små företag genom urvalsundersökningar och extrapolerar resultaten. De flesta undantar dem dock helt och hållet, och bryr sig antingen inte alls om siffrorna eller extrapolerar dem genom en faktorsbaserad uppskattningsmodell. Länderna har fastställt olika tröskelvärden, oftast för antal anställda eller mängd avfall per år. Vissa länder kombinerar de båda kriterierna för att uppgifter ska samlas in även från små företag när deras avfallsgenerering ligger över tröskelvärdet.

7. ÄNDRINGEN AV FÖRORDNINGEN OM AVFALLSSTATISTIK

Efter de två första rapporteringsperioderna uppenbarades vissa brister och redan i den första rapporten till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008) 355) konstaterades vad som behövde förbättras. I det reviderade ramdirektivet om avfall (2008/98/EG) infördes dessutom nya informationsbehov och ändrade definitioner. Därför behövde man även ändra förordningen (genom kommissionens förordning (EU) nr 849/2010/EU⁸). Den ändrade förordningen gällde för referensåret 2010. Det här är de viktigaste ändringarna:

- Den viktigaste förändringen är harmoniseringen av uppdelningen i avfallsslag i avsnitt 2 i bilagorna I och II till förordningen. Sedan referensåret 2010 ska avfallsgenerering och avfallsbehandling rapporteras i enlighet med samma 51 avfallsslag.
- Vissa avfallsslag har omorganiserats eller införts för att öka uppgifternas användbarhet, t.ex. vid övervakning av avfallspolitiken. De omfattar:
 - separata avfallsslag för mineraliskt bygg- och rivningsavfall, jordmassor och muddermassor,

⁸ EUT L 253, 28.9.2010, s. 2.

- separata avfallsslag för flytande avfall från avfallsbehandling och mineralavfall från avfallsbehandling (sekundärt avfall),
 - omorganisering av avfallsslagen animaliskt och vegetabiliskt avfall samt metallavfall,
 - aggregering av olika typer av kemiskt avfall i ett enda avfallsslag.
- Dessutom har uppdelningen i kategorier för avfallsbehandling gjorts om:
- Definitionen av kategorin ”deponering på eller under markytan” har anpassats till definitionen av deponering i rådets direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall⁹ för att integrera de data om antal och deponikapacitet som hittills samlats in enligt det direktivet¹⁰.
 - Kategorin återfyllning har införts som en anpassning till definitionerna i det ändrade ramdirektivet om avfall.

Handboken om tillämpningen av förordningen om avfallsstatistik anpassades 2010 och därefter 2013.

Enligt medlemsländerna var det inga problem med att genomföra de ändrade avfallsslagen eller den omgrupperade behandlingsåtgärden ”deponering på eller under markytan”. Vissa länder välkomnade uttryckligen förändringarna av tekniska skäl.

Vissa länder rapporterade problem med införandet av den nya behandlingskategorin ”återfyllning”, framförallt på grund av att listan över återvinningsförfaranden i bilaga II till ramdirektivet om avfall inte innehåller någon särskild R-kod för återfyllning. Dessutom ansågs inte definitionen av ”återfyllning” vara tillräckligt tydlig, vilket sågs som ett problem för uppgiftsinsamlingen.

Sammantaget har den ändrade förordningen genomförts. Målet att anpassa avfallsstatistiken till definitioner och rapporteringskrav i annan avfallslagstiftning har också uppnåtts.

Det har dock blivit svårare att lämna in och analysera tidsserierna på grund av de brott som orsakas av de nya definitionerna av avfallsslag och behandlingsåtgärder. Eurostat håller på att åtgärda problemet, så att det andra viktiga målet med den nya förordningen, att förbättra avfallsstatistikens användbarhet, också kan uppnås.

8. VAD HAR UPPNÅTTS OCH HUR SER FRAMTIDEN UT?

Insamlingen av avfallsstatistik fungerar numera mycket bättre än vid den första rapporteringen 2006. Ländernas uppgifter har blivit mer och mer fullständiga. Det har blivit ganska lätt att jämföra de olika ländernas statistik för de flesta avfallsslag och näringsgrenar, och uppgifternas täckning har ökat betydligt. Sammantaget är de flesta länders uppgifter av god kvalitet. Men för att uppnå EU:s mål för miljö, näringsliv och råvaror krävs ytterligare förbättringar.

⁹ EUT L 182, 16.7.1999, s. 1.

¹⁰ Kommissionens beslut 2000/738/EG av den 17 november 2000 om ett frågeformulär för medlemsstaternas rapporter om genomförandet av direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall (EGT L 298, 25.11.2000, s. 24).

Harmoniseringen av uppgifterna underlättas av flera metodhandledningar som finns på [webbplatsen för centrum för miljödata om avfall](#). Det anordnas också workshoppar om områden med stora skillnader i uppgifternas täckning. Felkällor och metodbrister identifieras med hjälp av systemet för kvalitetskontroll.

För att förbättra uppgifternas kvalitet ytterligare håller Eurostat på att utforma ett program som ska hjälpa länderna att lösa problem genom bilaterala möten och förslag till förbättringar.

I och med inlämningen av uppgifter för 2010 finns det nu uppgifter om avfallsgenerering och avfallsbehandling för fyra referensår, dvs. perioden 2004–2010. Genom förlängningen av tidsserierna har uppgifterna blivit allt värdefullare, t.ex. i samband med byggindikatorer och miljöräkenskaper.

Samtidigt kan metodändringar i enskilda länder fortfarande påverka tidsserierna i hög grad, både på nationell nivå och för hela EU. Utvecklingen över tid bör således tolkas med försiktighet och efter noggrann analys av det statistiska underlaget. Man måste också övervaka effekten av de nya begrepp som införts genom det reviderade ramdirektivet om avfall, dvs. kriterier för när avfall upphör att vara avfall.

Indikatorerna för ”generering av avfall, med undantag för huvudsakligt mineralavfall” (tsdpc 210) och för ”generering av farligt avfall efter näringsgren” (tsdpc 250) är etablerade och finns med bland indikatorerna för hållbar utveckling. Den nya indikatorn för ”deponering av avfall, med undantag för huvudsakligt mineralavfall” planeras ingå i indikatorerna för resurseffektivitet. Arbetet med att ta fram indikatorer för andra behandlingskategorier, t.ex. återvinning, pågår fortfarande.